

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

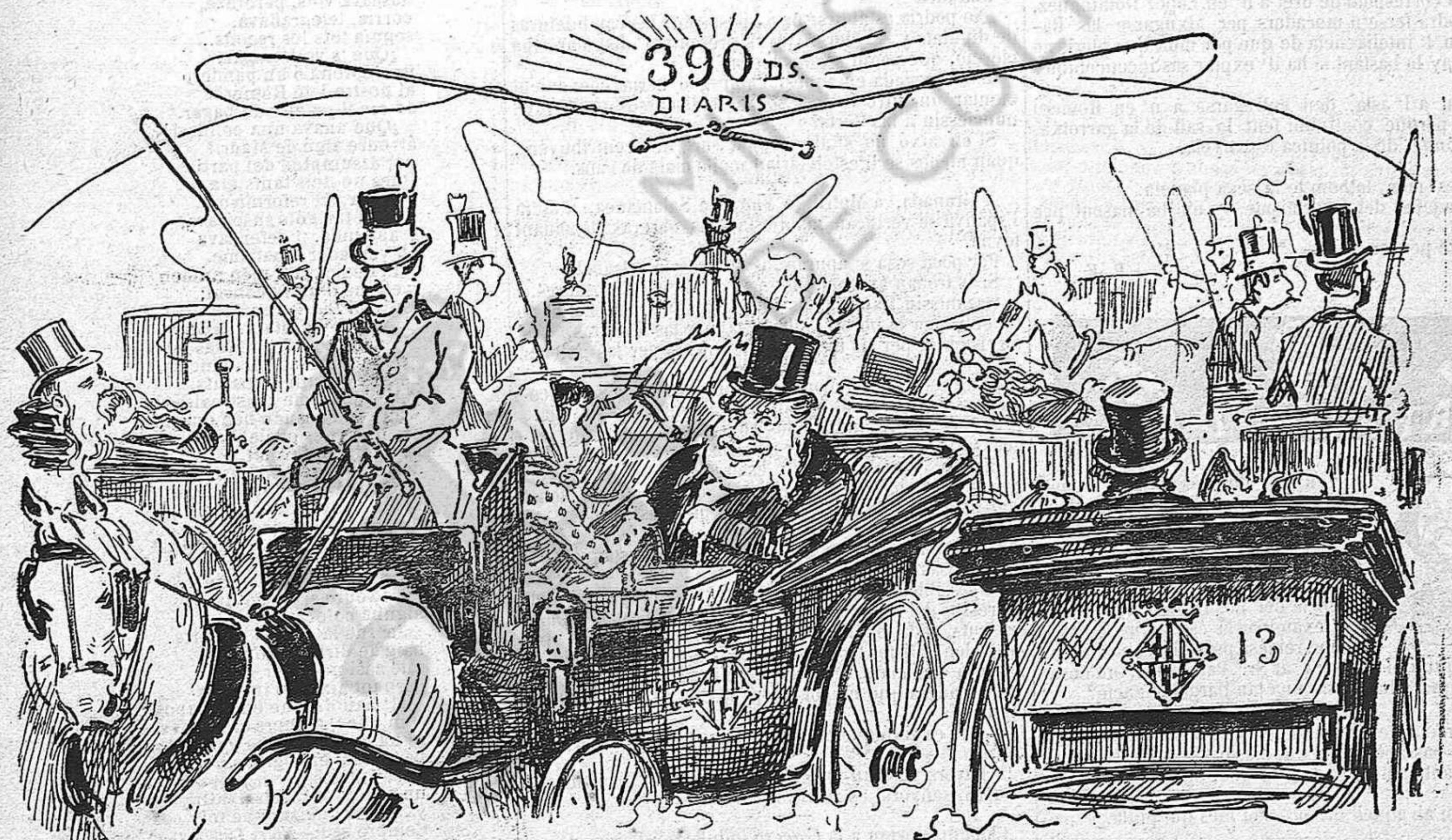
CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1⁷⁵
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2⁵⁰.

LOS 13 COTXES DEL AJUNTAMENT.

Tenint tants cotxes i ja ho crech!
servirán per las criaturas,
per aná 'l matí á la compra
y per lluir las figures.

UN CAP-MAS.

A tres anys apena que aixecantse de puntetas, donantse cops-de-puny al pit y reganyant las dents com té de costum en las ocasions solemnes, exclamava:

—Conservadors de per riure qu'entreguin lo poder al partit liberal, perque 'us moriu de por: jo, que no participo de la vostra debilitat, me separo de vosaltres; pero consti que al

Y algun temps després s' unia ab los esquerrans y proclamava las excelencias de l' aliança de la democracia ab la monarquia.

—Y la bandera del partit conservador que, segons deya, va emportarse'n?

Hi ha qui suposa que va ferne pitets per quan lo criden seure á la taula del pressupost.

Poch temps feya que s' havia ficat á la colla reformista, y estava cansat de repetir que s' avenia bonament á desempenyar lo paper de primer galán, reconeixent la jefatura del nebot del oncle.

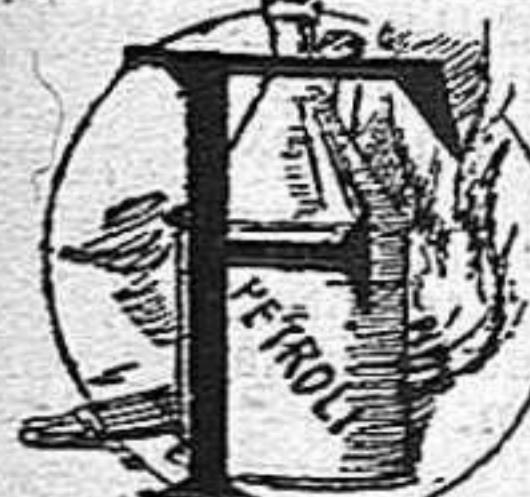
Y afirmava que avants de separarse d' ell, primer se faria trossos.

En efecte. Al primer dissentiment que han tingut, s' han separat; y al anarse'n cada hú per la seva banda, com si encare recordés lo discurs que va pronunciar, al despedirse del Mónstruo, ha exclamat:

—Senyors, no soch jo que me 'n vaig, sino ell que 'ns abandona. Jo per la mèva part declaro que continuó sent reformista, y es precis que tothom sapiga que 'm quedo ab la bandera del partit.

De modo que aquest es un home que 's queda sempre ab la bandera.

Los que en altre temps li donavan lo tractament de coronel, s' hauran pogut convencer de que no passa de la categoria de *abanderado*.

debilitat, me separo de vosaltres; pero consti que al anarme'n m' emporto la bandera del partit.

Un aficionat als toros, deya aquest dia:

—Tan amic qu' es en Romero de las banderas, y ben mirat, es un politich que no mereix més que *banderillas*.

Ara bè qui las hi clava?

Tothom que tingui sanch... y una mica de vergonya.

Lo més curiós, en mitj de aquesta desfeta, es la situació en que quedan los que 's titulaven reformistas, y que ja 's creyan tocar lo cel ab las dents.

¡Quin desencant, al sobrevenir la ruptura!

Perque ells no s'hi havian afiliat per amor á las ideas, ja que l' única idea del partit reformista era la possessió del poder y las delícias del pressupost.

¡Ab qui dels dos jefes se 'n anirán?

Terrible compromís!

Hi ha reformista que no dorm, que no menja, que no sossega, pregúntantse nit y dia:

—¿Me 'n vaig ab en Romero? ¿Me 'n vaig ab en Lopez Dominguez? Si me 'n vaig ab l' un, ¿ahont me durá? ¿Ahont me conduhirá si me 'n vaig ab l' altre?... ¿Qui dels dos hi arribarà primer?

Y aquí tenen reproduïda exactament la fábula del burro que trobantse entre dos pinsos de cibada y no sabent per quin comensar, va morir de fam.

Sols que aquí la cibada no existeix més qu'en la imaginació dels pobres reformistas.

Y no diguin que 'ls quedí l recurs de seguir cegament al qu' empenya la bandera del partit, tota vegada que mentres afirma en Romero qu' ell sol la posseeix, en Lopez Dominguez assegura que obra en poder seu, ab lo qual se demostra, ó bé qu' existeixen dos banderas ó que no n' hi ha cap, y que l' un y l' altre lo que procuran es rifarse al país.

Pero doném per sentiat que hi ha una bandera, una sola, y que la tal està en litigi.

¿No creuen qu' es de tot punt necessaria una compòsicio?

En aquest cas jo crech haver trobat lo verdader deslloridor de la cosa.

Que s' agafi la bandera reformista, y que se separi 'l drap de l' asta.

Lo drap corresponent de dret á n' en Lopez Dominguez, lo qual podrà ferse'n mocadors per aixugarse las llàgrimas, en l' intel·ligència de què per molt que plori, no plorarà mai lo bastant si ha d' expiar sas inconcebibles debilitats.

En quan á l' asta, deu entregarse á n' en Romero Robledo, pérque confiñhi fent lo salt de la garrotxa, en lo redondel de la política espanyola.

En aquest mòn, tothom té la sèva planeta. Dels dos jefes del reformisme, l' un ha nascut per plorar.

Y l' altre per fer riure.

P. K.

la sèva persona que després de tot no te antecedentis que l' enalteixin, y Mr. Carnot, digne president de la República francesa!

En un viatge que ha realitzat aquest per alguns departaments, ha sigut aclamat ab entusiasme per immensas masses de gent.

Y ell, al sentir los crits de «Visca Carnot!» ha dit:

—No, ciutadans, no aclameu a cap home, aclameu únicament á la República.

¡Quina diferència, repeteixo, entre l' digne magistrat que gosa de la confiança del poble y l' general de cafè-concert que aspira á esclavisarlo.

Lo rey del As d' oros ha escrit desde Venecia una carta á n' en Nocedal recomanantli que 's reprimeixi, abstinentse de atiar las discordias dintre del partit, en l' advertencia de que si no ho fa, no tindrà més remey que desautorisar-lo.

Pero ja veurán com en Nocedal es molt capás de respondre:

—Vaya un mal que se 'n faria...

y á mi qué, voto á dell!...

—Per ventura no podría
desautorisá 'l jo á n' ell?

Després de fer mal tercials pobres polachs, sotmesos á la cismática Russia, lo Papa Lleó XIII acaba de descalzarse contra 'ls infelissos catòlics irlandèsos que estan jugantsé vida, tranquilitat e interessos, lluyant energícamet contra la protestant Inglaterra.

Aquest espectacle d' ensorrar als humils y exaltar als poderosos deu ser molt catòlich.

Reformant una conegüida locució, en lo successiu haurà de dirse: «Ser catòlich y paga 'l beure.»

En va 's proposan econòmics; en Puigcerver té raho; mentrens no disminueixen los gastos, es totalment impossible la rebaixa dels ingressos.

Fins ara lo que s' alivia al contribuyent per territorial, se li carrega per cedula... y, com diuhen los castellans, *lo que no va en llants, va en suspiros*.

Una idea

—No podrà establir-se un impost sobre las candidaturas de diputats y regidors? Qui 's presenta á disputar una elecció, que pagui segons tarifa.

Y una vegada en aquest camí, no seria convenient montar un altre impost sobre 'ls discursos que 's pronunciessin á las Corts?

Si ab això no s' aliviava la sort del contribuyent, quan menos se li estolviarian molts mals de caps.

A Granada, à Motril, à Ylora, à Salamanca, à mitja Espanya se verifican manifestacions obreras demanant fevna.

Per poca cosa s' apuran los obrers sense trall.

Si 's troben apurats, fassin lo qu' hem fet nosaltres...

Organissin Exposicions Universals, y si la felicitat no 's entra per la porta, 'ls entrara per las finestras, y si no 's entra per las finestras 'ls entrara per las goteras.

L' agricultura es morta, la industria agonisa, 'l comer està gravement malalt, únicament la *bolsa* puja.

Qui té quatre quartos los retira dels perills del negoci y 'ls emplea en paper del Estat.

Es tan cómodo això d' estarse un hom 'tranquil á casa seva y anar cada trimestre a cobrar lo cupo, sense mal-de-caps, ni contribucions, ni mermas!...

Pero vamos á veure ¿pol durar molt temps aquest estat de cosas?

Impossible. Lo govern per pagar lo cupo 's refia dels ingressos del Estat, y aquests ab tot y ser cada dia més crescuts, cada dia disminueixen. Las fincas dels que no poden satisfer la contribució 's posan á pública subasta, á centenars, á milers... y ningú las compra.

De manera que no pot tardar lo dia en que 'l govern digui:

—Qué es això que portéu? ¿Cupons? Juguéuhi á roldins.

Y llavors vindrán los gemechs y las malediccions.

Això, senyors, es l' Evangel.

Cada dia surten á la *Gaceta* indults ó rebaixas de pena á favor de criminals. Assassins, homicidas y estafas gosan ab molta freqüència de la gràcia ministerial.

En canvi no hem vist fins ara un sol indult otorgat á favor de un periodista.

A seguir la cosa això, dintre de poch als presiris no hi haurà més que homes de lletras.

¡Quin escàndol!

CARTAS DE FORA. —Lo rector de Vilassar de Mar, al observar que uns joves qu' estaven oint missa van dirse algunes paraules en veu baixa, va y 'ls emprén armant lo gran escàndol del sige. ¡Quin concepte tindran format aquests rectors del respecte que 's déu á la casa del Senyor?

—L' Arcalde de Torroella de Fluviá días endarrera va fer un pregó prohibint que de las nou del vespre en amunt sortis cap vehí de casa seva, sense que previaument li dongues part. ¡Vaya uns alcaldes corren en los temps liberals de 'n Sagasta! ¡Si s' hauran cregut qu' encare gòberna en Calomarde!

... Lo rector de La Bisbal de Panadés, que tan va donar que parlar quan ocupava la rectoria de Terrassola, no vol quedarse endarrerit en sa nova residència. Mossen Cordills, que això l' anomenan, ab l' arany de construir una capella dintre del cementiri vel que toca á la paret de la iglesia, ha manat tirar á terra una part de paret per permetre l' pas dels carros, y ara 'ls vehins gosan del sabrés espectacle de veure com las criatures jugan á geys ab los ossos dels seus antepassats y com los gossos los rosejan. Inútil dir que Mossen Cordills ha empresat aquestes obras, sense posar-se d' acord ni ab l' arcalde ni ab cap autoritat local. ¡No hi haurà ningú que li fassi compendre que á més de una profanació s' está cometent una ilegalitat?

CARTA

DE UN IZQUIERDISTA, Á UN AGENT DE COLOCACIONS.

Molt Sr. meu: Ja sabrà que 'l desventurat partit hont jo m' havia enquirit, s' acaba de reventà.

Aquest aconteixement ha tirat de tomballons las rissuonyas ilusions que jo duya al pensament.

¡Adiós promeses divinas! ¡Adiós espè ansa ufana d' empleos per 'n a l' Habana y gangas per Filipinas!

Després d' aquest trist fracàs, per tants motius lamentable, de izquierdistas respectable hi baixat á espanyol ras.

La mèva situació es crítica, perque esperant millors dies, las mèves economias han volat ab la política.

A la saga d' un destino, treballava dia y nit;

lo m' nom estava inscrit en las llistas del cassino.

Quan venia algú dels grossos, anava a rebre'l en cotxe, y aplaudia 'l trotze y motxe, las man... e 'm feyan á trossos.

En los días d' eleccions buscava vots, perorava, corria, telegrafia, seguia tots los resultats...

—¿Qué 's volta regalar una corona ó un pandero al nostre jefe Romero?

Jo era 'l primer de pagar.

—¿Qué anava una comisió á veure algú de Madrid per assumptos del partit?

Pues un dels tants era jo.

Viva pèl reformisme, per ell tan sols suspirava, l' aplaudia, 'l defensava ab verdader fanatisme.

Li dedicava 'l meu número y ell me donava consol; tenia *El Diario Español*, *La Nación* y hasta *El Resumen*.

Y, guiat per promeses falsas, que ja creya ab ulls tancats, després de mil disbarats vaig quedar-me sense calces.

Ja veu si estich ben guarnit, ara que ja es oficial la dissolució formal del meu desgraciat partit.

—¿Qué faig a aquestes alturas sense apoyo, ni cassino, ni porvenir, ni destino... y ab dóna y quatre criatures?

Vosté pot sé 'l salvadó d' aquest naufrech esquerrá.

—Vol veure si 'm pot trobar alguna colocació?

Ja que la cosa s' ho porta, haig de dirlí en bona fé que casi no se fer ré; pero tot això no impota.

M' han dit que en la Exposició com que 'ls diners crech hi sobran, hi ha molts fulanos, que cobran per dormir en algun siliò.

Veji, pues, si 'm proporciona un siliò d' aquests d' allí; y... no s' queixará de mí.

Sempre seu: —Noire Limona.

C. GUMA.

EN LA EXPOSICIÓ.

A cosa s' anima.

A més de les diverses nacions extranjeres,

que portaran sederias, ollas de barro molt fi,

maquinetas de cosí y altres varis tonterías,

sembla que 'ls madrilenyos s' han despertat á última hora y tractan de enlluernar-nos, ex-

posant la flor y nata dels seus productes.

Casi tots los principals personatges que figurant en política duran una cosa ó altra; pero com no s' pot dir blat que no sigui al sach, debem limitar-nos a parlar dels que ara com ara ja es segur que vindran.

Rompe la marcha triunfal un capitán general.

Tots los estudiants de Fransa continuan fent manifestacions contràries al general Boulanger.

Aquest dato es molt significatiu. La juventut escolar, sempre neta de clatell, abomina la dictadura, tant com estima la República.

Cambiar la llibertat pèl domini de un home, únicament poden aspirarhi 'ls que anyorau lò bast.

¡Quina diferència entre 'n Boulanger, fent aclamar

En Martinez Campos, que exposarà 'ls més exquisits articles del seu establiment.

Verbigracia: dos discursos, diversos bonyols, un llorón, la... daixons de Sagunto y l... d'allons del Zanjón.

Lo perinclit president del Consell de ministres, portarà totes las casacás que s' ha girat en la seva llarga y pintoresca vida política.

En Cassola, ministre de la Guerra, exposarà 'as reformas militars, colocadas dintre un pot d'esperit de ví perque 's conservin.

Lo senyor Martos tindrà en la seva instalació un gorró frigi, de quan era republicà, y un barret de copa, rodejat de flors de lis, qu' es lo que avuy usa. Perque aquestos dos trastos no 's donguin bofetadas, diu que 's colocarà á honesta distància.

En Romero Robledo, a més de la seva barra, que no hi pot faltar, exposarà dintre d' una paperina tot lo que li ha querat del seu antich partit. A n' en Tort y Martorell, perque no s' extravíhi barrejar ab los demés, l' exposarà apart, sota un petit globo de cristall.

Lo senyor Pidal exhibirà varias mostres de la pólavora que sol mesclar ab los seus discursos, perque ressonin:

Lo infortunat y digne de millor sort general Lopez Dominguez, s' afirma que exposarà

*pel sable, el sable, el sable
de su papá!*

O més ben dit, del seu tío. Pareix qu' es un sabre molt original, sense una sola osca, sense una sola ratlla... en fi, un sabre per estrenar, y que no es probable que s' estreni.

En Montero Ríos tracta d' exposar la maroma sobre la qual tants y tan difícils exercicis ha fet en los diversos circos polítichs hont ha treballat.

Lo monstruo, més conegut ab lo nom de Cánovas del Castillo, presentarà una colecció completa de las seves inspirades poesías. A més de las ja publicadas, n' hi haurà varias de inéditas, entre las quals n' hi figura una, escrita en redolins y titulada: *Yo, que diu que comensa d' aquesta manera:*

*Málaga, tierra de ternes,
me vió nacer cierto viernes.
A los cuatro años leía
y á los cinco ya escribia.
A los seis por avispa,
ya cortaba el bacalao.*

Y aixis va seguint, fins al final, que acaba diuent:

*Mi historia termina aquí.
Vaya... ¿quién me tose á mí?*

En Silve'a presentarà 'ls varios cubiletes de que s' serveix quan es ministre pera fer aquell joch de mans titulat: *Elections*.

Don Manel Becerra exposarà 'l sabre de caballeria que solia usar quan, en lloc de anomenarse home d' ordre, era descamisat y defensava las barricadas que aixecava la seva gente de bronze en lo carrer de Toledo, de Madrid

Lo general Pavía, disolucionador de las Constituents del 73, presentarà la llista de las innumerables vega-das que s' ha empemedit d' aquella heroycitat.

En Linares Rivas, entusiasta conservador, exhibirà lo recibo del útim mes, com á socio del cassino reformista.

Lo simpàtich Moret, ocuparà una bo-a part de la secció d' agricultura, ab una variada colecció de las flors y hortalissas que intercala en los seus olorosos discursos. Cada planta portarà 'l seu respectiu nom en anglés, á fi de que ningú l' entengui.

En Puigcerver exposarà tres pessetas y mitja ab una inscripció que dirà: *Los únich diners que hi ha en lo Tresor Nacional*.

Lo trovador de Montserrat, don Víctor Balaguer, nos obsequiarà ab un exemplar d' una nova tragedia-cómica que acaba d' escriure, ab lo titol de: *Ande yo caliente!*...

Vels'hi aquí, avuy per avuy, las notícias que hem pogut recullir sobre l' assumpto.

Si demá sabém alguna cosa més y no 'ns tapan la boca, ja 'n parlaré.

FANTÁSTICH.

EGONS notícias de Roma, los pelegrins catalans, al baixar del tren estaven més morts que vius, després de prop de xeixanta horas de viatge.

Ni aquellas majordonas tan frescas, que semblan poms de flors, eran bonas per res.

En una paraula, tots los pelegrins semblavan óptichs: tots feyan ulleras.

D. Francisco de Paula ha dimitit lo càrrec de president del refugi nocturno de la Misericordia.

Temps ha qu' ho sabíam.

Lo ciutadá benemèrit no té misericordia de ningú.

L' últim comité reformista que s' ha constituit á Espanya es lo comité de Badalona.

La constitució de aquest comité va coincidir ab la ruptura de 'n Romero Robledo y en Lopez Dominguez.

*¡Y quin fracàs es aque!...
¡Y quin comitè!... ¡Ay la mare!...
No l' han batejat encara
y ja dà glassa al barret!*

En lo Saló de conferencias se crusa en Romero ab en Sagasta, se li acosta y li diu:

—Tenim que parlar.

—Tan aviat, contesta en Sagasta dirigintli una mirada mafistofélica.

—No, home, encara no, de lo que vosté suposa...

Los sagastins esperan veure qu' farà 'l seu jefe quan arribi l' ocasió de entrar en intel·ligencies.

Gallina vella fa bon caldo; pero galls vells com lo gall de Antequera son molt estellosos.

Una gran part dels reformistas barcelonins s' han adherit á n' en Romero Robledo.

Entre 'ls que s' han declarat romeristas s' hi contan tots los mossos, criats y dependents del casino.

—¿Y això per qu' ho heu fet? li preguntavan á un dels que s' troba en aquest cas.

Y ell va respondre:

—Perlo mateix que ho han fet los altres; per l' arrós.

A Santoña hi ha un rector que s' ha negat á enterrar un cadaver ¿perquè diríen? ¿Perquè no havia rebut los sagaments? ¿perquè se 'l reputava herejé ó impio?

No senyors y es inutil que barrin. S' hi va negar porque anava l'ancat dintre de una caixa de zinc.

Si arriban á tancarlo dintre de una caixa d'or, hauria sigut capás d' enterrarlo dintre 'l rebost de casa seva.

—Casas dels que sense ser dòmas se vesteixen pèl cap! —¿Y qu' me 'n diuen de la constitució del arquebisbe de Tarragona, negantse á prendre part en l' Exposició Universal, a pretext de que aquests espectacles fomentan la inmoralitat?

Mirin que tatxar de inmoral una Exposició que ha sigut benehidada pèl bisbe de Barcelona, es lo que no 's podia esperar.

Un periódich tarragoní tracta d' explicar l' espotxada del arquebisbe, diuent qu' ell, al tatxarla de inmoral, no 's referia á l' Exposició en si, sinó á la gran aglomeració de gent que promou, la qual está molt ocasionada á la inmoralitat.

Ara comprehenc perque molts pares de la iglesia han condéminat las pelegrinacions: per l' aglomeració inmoral de pelegrins.

Y vels'hi aquí que D. Jaume ara precisament está realisantne una.

Ja ho veuhen: aquets prelats de la Iglesia, son com las ollas quan van en carro: no 's poden moure que no topin, y no topan que no 's esquerdin.

Tothom sab que la música més profana, quan está de moda, penetra hasta en las iglesias més allinyadas dels gran centros.

Jo hi sentit la *Traviata* y hasta la *Mascota* tocadas ab orga.

Donchs, en un poble que no hi ha necessitat de anomenar, l' organista 's fa uns grans tips de tocar la *Gran-via*.

Ab la particularitat de que fa alguns días al sortir los tres capellans de la sagristia, camí del altar pera dir l' ofici, l' organista, ab tota la ignorancia estava tocant alló de:

*Soy el rata primero
—Y yo el segundo
—Y yo el tercero.*

Paraulas de 'n Martos á la reyna regent:

«Vaig venir á palacio en vida del seu malaguanyat espòs, á títol de republicà, presidint una comissió de arrossaires....»

Y podia haber anyadit:

«Y ara que hi tastat l' arrós, vinch en calitat de monárquich.»

Hi ha qui compara á n'en Romero Robledo ab un cometa.

Y es veritat: si per cometa s' enten una grua, s' hi sembla may sia sinó pèl fil que se li dona.

Ara si per cometa s' enten un d' aquells astres que tant aviat se presentan al cel, com desapareixen, s' hi sembla també.

Perque porta qua.

Un correspol del *Noticiero universal* que 's diu Lázaro (pobre Lázaro), al anar á Roma ab los pelegrins, va detenir-se á Viareggio, al objecte de fer una visita á la part contraria del rey de les húngaras.

Allà va trobarla reunida ab lo seu hereu, Jaumet, del qual dona 'ls següents informes:

«Es un minyó jove, alt, robust, guapo, senzill y francot com un aragonés. Parla ademés del castellà, l' italià, l' anglès, lo francés y una mica de alemany.»

En Lázaro 's descuida de consignar si aquest minyó que tira per ser un home de molta llengua y pochs fets, sab alguna cosa del húngaro.

Si no l' húngaro, assegura en Lázaro, qu' está estudiant lo vascuense y que ademés apendrà 'l català, 'l bable y hasta 'l gallego.

De aquesta manera, si algun dia pensa reanudar las tradicions paternas, podrà dedicarse ab més profit qu' ell á la conquista de las més esquerpas montanyeses de totes las provincias espanyolas.

Al visitar lo seu quartó d' estudi, en Lázaro va observar que tenia sobre la taula un tractat de Física y Química, obert per la página que tracta de l' óptica.

—Ojo!

En un' altra taula hi tenia 'ls següents objectes: bastons, (lo que voldria donarnos), espadenyas espanyolas (per ensajarse á corre quan l' empaytin) y cigarrillos de Alicante.

—Pobre Jaumet!... ¡Condemnat á fumar d' estanch! No es estrany que passi la vida escupint.

A una xicoteta de rumbo, li preguntava la seva mestressa:

—Ahont soparás avuy, Paquita?

Y la Paquita va respondre:

—Al restaurant que vulgui, lo primer senyor que 'm convidi.

Una reflexió:

—¿Qui serà 'l primer que convidarà al polítich de la barra? ¿Serà en Cánovas? ¿Serà en Sagasta?

Mirinlo, mirinlo com rumbeja... Reparin com se gira... Contemplin com fa l' ullet. ¿No hi ha ningú que 'l segueixi?

—Pobre home!

UNA FUNCIÓ DE HONOR.

Se celebrarà dimars en lo Teatro Romea, un obsequi del nostre estimat company Roca y Roca. Aixis ho ha disposit l' empresa, per correspondre als brillants èxits, que han alcansat sas obras en aquella escena.

Al efecte 's presentarà per 14.ª vegada la magnifica y cada dia més aplaudida comèdia: L' *PLET DE BALDOMERO*, en la que tan s' hi distingueixen los actors del Teatro Català. L' obra serà posada en escena baix l' entesa direcció de

(Lo Sr. Jaumet.—D. LLEÓ FONTOVA.)

Terminarà la funció ab l' *ESTRENO* de una pessa en un acte y en vers escrita en collaboració per Roca y C. Gumà.

La pessa es titulada *CURA DE CRISTIÀ*. Y no 's dich res més, sinó qu' en la Llibreria espanyola de Lopez Bernagossi, s' admeten encàrrechs de localitats y's despaxtan vales.

EGONS notícias de Roma, los pelegrins catalans, al baixar del tren estaven més morts que vius, després de prop de xeixanta horas de viatge.

Ni aquelles majordonas tan frescas, que semblan poms de flors, eran bonas per res.

En una paraula, tots los pelegrins semblaven óptichs: tots feyan ulleras.

D. Francisco de Paula ha dimitit lo càrrec de president del refugi nocturno de la Misericordia.

Temps ha qu' ho sabíam.

Lo ciutadá benemèrit no té misericordia de ningú.

L' últim comité reformista que s' ha constituït á Espanya es lo comité de Badalona.

PARTES TELEGRÁFICHES.

Pekin, 4.

Han sortit vint y tants bultos
per la vostra exposició.
Hi ha de tot: pebre canyella,
thé, pelis de gos y cotó.
També hi ha teixits de yute,
mocadors de seda fina
y una partida tremenda
de narancas de la Xina.

Roma 5.

Peregrins catalans, bons;
però l'ira se 'ls escapa,
perquè ab tan temps d'se aquí
encara no han vist al Papa.

Madrit, 5.

Mort lo partit reformista.
Ja's comensa á traballá
per ferne un d'nou, qu'encara
no se sab qui hi entraia.
Respecte al nom, s'assegura
que 's dirà: Partit dinàstich—
barram—liberal—de-boca—
embolicador—gimnástich.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Es-ca-yo-la.
2. ANAGRAMA.—Lloca-Colla-Callo.
3. TRENCÀ-CLOSAS.—Lo plet de 'n Baldomero.
4. TERS DE SÍLABAS.—PE TA CA
TA RI MA
CA MA LLEO

5. GEROGLIFICH.—Per persistir un mestis.
Han endavant totas las solucions J. Gay y Anton
dels Flochs; 4, J. T. Anguila, Ego Sum, y Tres Estu-
dians; 3, Un Catalánista y Xafa-gats; y 1 no més
S. Martra.

mera ratlla, consonant.—Segona: la part pelada d' una
montanya.—Tercera: delictes.—Quarta: aposento.—
Quinta: nom que 's dona á una poesia.—Sexta: nú-
mero.—Séptima: consonant.

R. PEKIN.

GEROGLÍFICH.

X

I.

OO

L. LOPEZ Y LOPEZ.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans Sempre Ingrat, Xafa-gats, J. Gay, S. F. C., Un Catalánista, Un Masquest, L. Artigas, Espatula, Marangy, G. Sarralench, Un Titiritero, J. Pons, R. B. R., Flor de Maria, A. Rerruch, S. Martra, R. Busoms, Un Manxego, J. Boldu, Pep Castellet, S. M. (Agustínet), C. Corrons, A. Guasch y Foraste, Janet Tafoy, Un Aficionat, J. Pradell V., y D. Dinamita: *Lo que 'ns envia no ja per casa.*

Ciutadans Tres Estudiants, Ego Sum, J. T. Anguila, M. Molok, Fi-
valer, Nas Tort, A. Figuerola, Sadas y Bossu, S. Ust, A. Bufadó, Petrus y Pau Peigrin: *Insertarem alguna cosa de lo que 'ns re-
meten.*

Ciutadà Ramonet R.: Envíhi tot lo que vulgui, ja ho sab.—F. M. Morell: No veymó lo medi de parlarne: se tracta de un document
enviat a la superioritat, del qual no pot ferse'n us sense anuencia
del interessat.—Candor Salané: Insertarem algun sueltó de barreja.—
A. Rossell: La poesia es una mica incorrecta; lo sonet va bé.—
Pik-Tik-Crik: En lo de vosté hi ha algun vers coix.—E. Vilarel:
Dels quatre sonets n' aprofitarémos dos.—Ll. Salvador: Lo sonet va
bé; la poesia no 'ns agrada prou.—J. Montero: Queda acceptat lo que
'ns envia.—A. Gibert: Lo de aquesta setmana no 'ns serveix.—Pepet
del Carril: Esta bastant bé; pero no 'ns acaba de fer felís.—P. Horta:
L' article revela condicions; pero no es insertable.—Emilia: Es molt
fluixasa.—R. Figueras: Los entrabanchs van bé.—Mataparent: L'
insertarem.—J. S. y P.: No ho estranyi: de la mateixa solució, n'
hem rebut varios y un ó altre havíam d' insertar.—Andresillo: Hi
ha ideas xocants; pero es desigual.—Fonio Dedin: Es un article 'i
que 'ns envia una mica desbalancestat; pero té coses xocants. No es
insertable.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tássio, Arch del Teatre 21 y 23

LA «COQUETA» D' ANTEQUERA.

Ha viscut ab don Anton,
ab en Lopez... ja tot Déu!
y ara que 's troba vacant,
mira si pesca en Matèu.